man maaske godt kalde det; men fordi Rigsdagen en Gang har indtaget eet Standpunkt, behøver den ikke at blive staaende derpaa i al Evighed. Spørgsmaalet her er, om Udviklingen kan forme sig saaledes, at man gennem tekniske og andre Midler kan overvinde de paagældende Vanskeligheder, og lykkes det, maa Rigsdagen selvfølgelig ogsaa glide over til det dertil svarende Standpunkt. Jeg deler fuldt ud den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Fibiger har hævdet, at det, det gælder om, er at finde en saadan Form for dette Forslag, at man paa ingen Maade skader det danske Smørs Renommé i England; thi det er en Velfærdssag for hele den danske Økonomi, at det ikke sker; nogle ganske faa Øres Nedsættelse i Prisen begrundet paa, at Englænderne taber Tilliden til vort Smør, er ensbetydende med Tabet af store Summer Aaret rundt. Vi har jo imidlertid en Mængde Autoriteters Udtalelser for, at denne Fare er overvundet, fordi man gennem Indblanding af Røbestoffet kan konstatere, om der er sket Forfalskning. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at ingen undersøger dette. Selvfølgelig maa det undersøges, hvis der foreligger Mistanke om Forfalskning, og saa er det let ad kemisk Vej at paavise Røbestoffets Tilstedeværelse. Jeg mener ikke, at man i Tider som disse bør forbigaa nogen Mulighed for at skabe yderligere Arbejdsmuligheder her i Landet, saavel for Arbejdsgivere som for Arbejdere, og hvis Margarinefabrikanterne har Ret i, at der gennem en Bestemmelse som den, Talen her er om, aabnes Mulighed for Eksport af Margarine, synes jeg ikke, man har Lov til at modsætte sig, at en saadan Ordning træffes. At Mejeriorganisationerne i 1913 og 1915 og senere har været imod denne Bestemmelse, ved jeg meget vel; men naar de, som er de egentlig sagkyndige her, nu efter flere Aars Forløb er kommet til den modsatte Opfattelse, synes jeg ikke, man har Lov til at modsætte sig Farvningsforbudets Ophævelse. Jeg er ikke konservativ i den Grad, at jeg mener, man skal blive staaende paa det samme Standpunkt i al Evighed, selv om Forholdene ændrer sig saaledes, at man kan fremme Erhvervsmulighederne for vort Land uden at skade den Eksport, vi allerede har.

Pinstrup: Den højtærede Landbrugsminister mente, at vi kunde ikke sammenligne os med Ny Zealand og Australien; men vi skulde sammenligne os med Holland og lignende Lande. Ja, det kan man jo sige paa visse Omraader, men her, hvor der er tale om konkurrerende Smørproducenter, der optræder paa det engelske Marked, og hvor der er Tale om, hvilke Foranstaltninger vi vil træffe herhjemme, der kan være skadelige for os i Kampen med disse Konkurrenter, maa man virkelig lægge Mærke til, hvordan disse vore særlige Konkurrenter indretter sig, for at kunne konkurrere kraftigst og bedst muligt paa det fælles Marked. Og det er netop Ny Zealand og Australien, der er vore skarpeste Konkurrenter. Hvad Holland angaar, kan jeg gentage, at dets Smørudførsel ikke for dets Økonomi betyder noget i Sammenligning med, hvad Danmarks Smørudførsel betyder for vor Økonomi. Det, Margarinefabrikanterne vil, er jo at konkurrere Smørret ud, det er klart, og der er naturligvis ogsaa nogen Chance for det; det danske Smør og den danske Margarine ser ganske ens ud, Margarinen er et godt Produkt og koster kun halvt saa meget som Smørret. Men vi skal tænke paa Følgerne; vi skal tænke paa, at der er vel en 110 Margarinefabrikker her i Landet, til hvilke der er knyttet knap et Tusind Mennesker, medens der paa den anden Side staar 200 000 Landbohjem med de Mennesker, der bor dèr, eller som er knyttet til deres Virksomhed, og for hvem Smørproduktionen og det gode Smørmarked er en økonomisk Livsbetingelse, og man tør vel nok sige, at det i særlig Grad er de mindre Landbrugere, som er afhængige af Smørproduktionen. De mindre Landbrug har ikke mange Strenge paa deres Bue. Det er i overvejende Grad Mælkeproduktionen, der bærer de mindre Landbrug. Naar man taler om, at der skal tages Hensyn til Margarinefabrikkerne og de dertil knyttede Arbejdere, maa man ikke glemme, at der ogsaa er et Hensyn at tage til de Landbohjem, som producerer Smør og Mælk.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen mente, at vi vilde umuliggøre Eksporten. Margarineproduktionen er jo steget saa uhyre, at man nu er oppe paa en Produktion af 65 Mill. kg, hvoraf der i 1923 dog eksporteredes ca. 2 Mill. kg. Nogen Eksport er der dog altsaa, om end ikke nogen stor. Hvad jeg har sagt med Hensyn til den Skade, Holland led, da det strøg Farveforbudet, var bygget paa Citater dels af Statskonsulent Fabers Udtalelser, dels af engelske Importørers Udtalelser, som henviste til den betydelige Skade, Holland led ved den nævnte Forandring.